

Nr 43

Av fru **Andrén m. fl.**, angående behörighet för kvinna att inneha kyrkliga ämbeten och tjänster.

Statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet förklarade den 18 maj 1954 i svar på en enkel fråga, att förslag om kvinnas behörighet till kyrkliga ämbeten och tjänster först borde underställas kyrkomötet och därefter riksdagen. Han förklarade, att nästa kyrkomöte var ämnat att hållas tidigast hösten 1955 och att något förslag därför ej kunde föreläggas 1955 års riksdag.

I flera för kyrkan viktiga frågor har man emellertid vid tidigare tillfällen följt ordningen att riksdagen yttrat sig före kyrkomötet. Riksdagen avspeglar ju den vidaste folkopinionen. Det bör då för kyrkomötet, när detta har att behandla ärendet, vara av betydelse och värde att vara underkunnigt om riksdagens inställning och synpunkter. Av årets statsverksproposition framgår dessutom att något kyrkomöte ej kommer att hållas i år. Även av det skälet synes det oss motiverat att låta riksdagen behandla ärendet först. I annat fall kommer avgörandet av denna viktiga fråga att ytterligare fördröjas.

För frågans upptagande nu talar också att kommittén om kvinnas behörighet till kyrkliga ämbeten och tjänster, som avlämnade sitt betänkande 1950, förordade reformen samt att remissvaren från landets kyrkofullmäktigförsamlingar varit i hög grad positiva till förslaget om kvinnliga präster. Av de församlingar, som fått tillfälle yttra sig i Linköpings, Uppsala, Strängnäs, Lunds och Stockholms stift, har 49 tillstyrkt och endast 13 avstyrkt.

Frågan är ur många synpunkter nu aktuellare än någonsin. Men den djupaste motiveringen synes vara att kvinnorna skulle tillföra den kyrkliga förkunnelsen och själavården nya och väsentliga värden. "Kyrkan själv bör inte stå emot denna sak, som kan väntas bli till båtnad för det religiösa livet och därmed pånyttföda de påtagligt sinande moraliska flödena i vårt folk", säger en välkänd prästman inom svenska kyrkan, pastor J. W. Johnsson i sin motion II:173/1946.

I en tid då det andliga och moraliska läget i vårt land synes befinna sig i en kris är det av vikt att alla goda krafter mobiliseras för dennas bekämpande. Möjligheter bör därför skapas även för kvinnan att helt ställa sig till tjänst såsom förkunnare och själasörjare inom svenska kyrkan.

Med hänvisning till det här anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte an-
hålla, att förslag framlägges för riksdagen senast år 1956

om sådan ändring i gällande lagstiftning, att kvinna erhåller behörighet inneha kyrkliga ämbeten och tjänster i enlighet med de riktlinjer som utarbetats av den år 1946 tillsatta utredningen.

Stockholm den 19 januari 1955

Ingrid Andrén

Thorvald Ekdahl

Sven Vigelsbo

Karin Wetterström
